

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3Tos/57/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3610010120
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 07. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Vranka
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3610010120.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Vranku a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Dušana Eckera v trestnej veci proti obvinenému X. H. pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák., pre pokračovací prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. a pre pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na neverejnom zasadnutí dňa 24. júla 2013 prejednal sťažnosť obvineného proti uzneseniu Okresného súdu Partizánske zo dňa 1. júla 2013, sp. zn. 1T/74/2010 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sa sťažnosť obvineného X. H. z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Okresný súd Partizánske uznesením zo dňa 1. júla 2013, sp. zn. 1T/74/2010, po podaní obžaloby na hlavnom pojednávaní postupom podľa § 238 ods. 3 Tr. por. rozhodol o väzbe obvineného tak, že z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. a/, c/ Tr. por. ponechal obvineného X. H. vo väzbe. Svoje rozhodnutie odôvodnil v podstate s poukazom na to, že doposiaľ vo veci vykonané dôkazy odôvodňujú nielen podozrenie, ale aj právny záver, že skutky, pre ktoré bolo obvinenému vznesené obvinenie, pre ktoré bola na neho podaná obžaloba a pre ktoré bol právoplatne uznaný za vinného, boli spáchané, majú zákonné znaky zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák., pokračovacieho prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. a pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák., tiež záver, že ich spáchal obvinený X. H. a že z ich povahy, zo spôsobu, akým boli spáchané i z okolností charakterizujúcich osobu obvineného a jeho správanie je naďalej daná odôvodnená obava, že sa skrývaním alebo útekem bude vyhýbať hroziacemu trestu a že bude pokračovať v trestnej činnosti, teda z následkov uvedených v ustanovení § 71 ods. 1 písm. a/, c/ Tr. por., a tiež aj odôvodnený záver, že väzba obvineného X. H. aj po podaní obžaloby je stále adekvátnym a nevyhnutným zabezpečovacím opatrením.

Proti tomuto uzneseniu ihneď po jeho vyhlásení podal obvinený X. H. sťažnosť. V jej písomnom odôvodnení prostredníctvom obhajkyne namietal správnosť napadnutého uznesenia s poukazom na to, že podľa jeho názoru neexistuje dôvody útekovvej a preventívnej väzby. Poukazoval na to, že trestnému stíhaniu sa nevyhýbal a obava, že by mohol ujsť a skrývať sa, aby sa vyhol trestu, neexistovala ani v čase objasňovania jeho trestnej činnosti a ani v čase vyhlásenia pôvodného odsudzujúceho rozsudku dňa 23.09.2010. Taktiež obava, že by na slobode mohol pokračovať v páchaní trestnej činnosti, nie je podľa neho žiadnou konkrétnou skutočnosťou odôvodnená. Pred spáchaním trestných činov bol síce nezamestnaný, avšak pracoval brigádniccky, pričom počas výkonu trestu mal dostatok času prehodnotiť svoje správanie a dospel k záveru, že sa už nechce dostať do rozporu so zákonom, že chce viesť riadny život, pričom už počas výkonu trestu sa správal slušne, bol disciplinárne odmenený a predložil aj potvrdenie o tom, že bude bývať u matky, tiež, že bude prijatý do pracovného pomeru a bude tak mať trvalú prácu. Podľa jeho názoru okresný súd tieto okolnosti nevzal do úvahy a jeho úvahy o tom, že dôvody väzby u neho existujú, sú podľa neho len hypotetické a ničím nepodložené. Navrhol, aby krajský súd napadnuté uznesenie zrušil a aby ho prepustil z väzby na slobodu.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti, ktorá mu spolu so spisom bola predložená dňa 18. júla 2013, na neverejnom zasadnutí dňa 24. júla 2013 preskúmal podľa § 192 ods.1,2 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia i konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť obvineného nie je dôvodná.

Po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že okresný súd postupoval vecne správne, keď po podaní obžaloby z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. a/, c/ Tr. por. ponechal obvineného X. H. v útekovvej a preventívnej väzbe. V prvom rade krajský súd uvádza, že formálne podmienky na rozhodnutie o väzbe obvineného po podaní obžaloby postupom podľa § 238 ods. 3 Tr. por. boli splnené a v tomto smere nezistil žiadne pochybenie. Vo veci bolo riadne začaté trestné stíhanie, obvinenému bolo v súlade so zákonom vznesené obvinenie a bola na neho podaná obžaloba. Pred rozhodovaním o väzbe bol v súlade s ustanovením § 72 ods. 2 Tr. por. zákonným spôsobom za prítomnosti obhajcu vypočutý a mohol sa vyjadriť k dôvodom väzby, jej zákonnosti i k dôvodom jej ďalšieho trvania, čo aj využil. Z doteraz zistených skutočností vyplýva nielen dôvodné podozrenie, ale aj právny záver, že skutky, pre ktoré bolo obvinenému vznesené obvinenie, pre ktoré bola na neho podaná obžaloba a pre ktoré bol právoplatne uznaný za vinného, boli spáchané, majú zákonné znaky zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák., pokračovacieho prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. a pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák., a rovnako aj záver, že ich spáchal obvinený X. H.. Záver okresného súdu vyjadrený v tomto smere v napadnutom uznesení je preto správny.

Za súčasného stavu vykonávania dôkazov ani krajský súd nezistil žiadne nové skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zmenu alebo zánik dôvodov útekovvej a preventívnej väzby obvineného X. H. stanovených podľa § 71 ods. 1 písm. a/, c/ Tr. por. rozhodnutím Okresného súdu Partizánske zo dňa 7.5.2013, sp. zn. 2Nt/14/2013. Konkrétne skutočnosti, ktoré odôvodňovali obavu z vyhýbania sa hroziacemu trestu skrývaním alebo útekem a z pokračovania v trestnej činnosti, teda z následkov uvedených v ustanovení § 71 ods. 1 písm. a/, c/ Tr. por., ktoré boli dôvodom pre vzatie obvineného do väzby a ktoré boli vyvodené na podklade existencie dôvodného podozrenia, že obvinený spáchal stíhané trestné činy, z ich povahy (pokračovanie), zo spôsobu, akým mali byť skutky spáchané (lúpež so zbraňou a vlámanie) a tiež z okolností negatívne charakterizujúcich obvineného i jeho správanie, sa od 07.05.2013 v priebehu trestného stíhania, po povolení obnovy konania len vo vzťahu k pôvodne uloženému trestu, nezmenili tak ako na to dôvodne poukázal i okresný súd v napadnutom uznesení. Z doterajších zistení vyplýva, že obvinený X. H., aj podľa vlastného vyjadrenia, bol už viac ako dva roky pred spáchaním trestných činov osobou nezamestnanou, bez príjmov, zadlžený a vo finančnej i psychickej tiesni, navyše liečený ambulantným psychiatrom pre neurotickú poruchu (prechodné panické stavy), pričom spáchaním trestných činov si zadovožoval zdroj príjmov. Obvinenému bol v pôvodnom konaní uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov, vzhľadom na trestnú sadzbu stanovenú za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. c/ Tr. zák. v rozpätí od 7 do 12 rokov mu uloženie trestu v rovnakej výmere naďalej nielen hrozí, ale neprávoplatným rozsudkom okresného súdu zo dňa 01.07.2013 mu trest v takejto výmere bol aj uložený, pričom vzhľadom na obvineným podané odvolanie je reálny predpoklad pre rozhodnutie odvolacieho súdu o jeho odvolaní v krátkom časovom období. Vzhľadom na tieto okolnosti sú reálne možnosti obvineného nájsť si trvalé zamestnanie výrazne obmedzené, preto jeho tvrdenie o možnosti získania trvalého zamestnania a príjmu nemožno považovať za opodstatnené, navyše obhajkyňou predložené potvrdenie firmy N. N. zo dňa 28.06.2013 sa týka záväzku zamestnať obvineného po prepustení z výkonu trestu a nie z výkonu väzby. Aj podľa zistenia krajského súdu preto naďalej trvajú dôvody útekovvej a preventívnej väzby obvineného aj po podaní obžaloby v rozsahu stanovenom podľa § 71 ods. 1 písm. a/, c/ Tr. por. a správny je aj záver okresného súdu, že väzba obvineného aj po podaní obžaloby je stále adekvátnym a nevyhnutným zabezpečovacím opatrením. Napadnuté uznesenie je vecne správne a náležite odôvodnené.

Krajský súd, keďže sa stotožnil so závermi okresného súdu a ich odôvodnením v napadnutom uznesení, nepovažoval sťažnostné námietky obvineného za dôvodné, neakceptoval ich a v podrobnostiach len poukazuje na vecne správne dôvody napadnutého uznesenia. Vzhľadom na uvedené dôvody sťažnosť obvineného X. H. podľa § 193 ods.1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.